

ningen blot maatte blive staaende til 1ste Mai, men da den 1ste Mai kom, var Boet ikke villigt til at flytte. Det er nemlig Noget, der har karakteriseret den hele Sag, at man har sluttet Forlig med Eodseierne for at være saa human som muligt, man er til Protocols bleven enig med dem om, at man ikke vilde skride ind, naar de vilde forpligte sig til en vis Tid selv at borttage Bygningerne, men naar saa Tiden kom, var det som om intet Forlig var indgaaet, og saa blev man dog nødt til at bruge Tvangsforsholdsregler imod de Paagældende. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) ved forrige Behandling af denne Sag ytret, at Krigsministeriet selv havde etableret Uligheden, havde behandlet de forskjellige Individuer uligt, og at altsaa den Betænkelse, som Krigsministeriet nu kunde have ved at behandle de forskjellige Eodseiere forskelligt, ikke kunde gøres gjældende med nogen god Grund, men der maa det ærede Medlem ganske have overseet, hvad der er forefaldet med Hensyn til netop disse Eiendomme. Allerede i Begyndelsen af 1869 blev der nemlig givet de paagældende Eodseiere Tilhold om, at de til 1ste November s. A. vilde have at rømme Arealerne og bortflytte Bygningerne. Da saa den 1ste November kom, blev der foretaget et Efterhyn af Regjeringens Delegerede i Forbindelse med Delegerede fra Communen, og da befandtes paa mange Steder de Bygninger, som skulde have været borttryddede, ikke borttryddede, og der blev taget Bestemmelse for hver enkelt Eiendom, naar den skulde være ryddet, og det skete i Dverreensstemmelse med Communens Delegerede, og der blev det i Reglen vedtaget, at inden den 1ste Mai 1870 skulde alle Bygninger være borttryddede, men der var enkelte Steder, hvor efter Communens Mening en noget tidligere Termin burde fastsættes. Altsaa, forsaavidt der er Ulighed tilstede for enkelte Steder, hidrører dette fra, at Communen tillagde Bortrydningen af disse enkelte Eiendomme særlig Vægt og Betydning. Jeg skal blot som et Exempel tillade mig at oplæse, hvad der blev bestemt med Hensyn til en Eiendom, der har givet Anledning til megen

Beflagelse over Udelæggelsens Bederslyggelighed o. s. v.; det er nemlig Froken Brem's Eiendom; det blev med Hensyn til den taget til Protocols, at „alle Eierens Bygninger befandtes henstaaende paa Grunden. Oberst Dweisen tilkjendegav Eierens Repræsentant, Smedkermester Brem, at hele den exproprierede Grund maatte være ryddelig for hans Bygninger og Eiendele senest Udgang d. A., hvilket Tilhold Hr. Brem paa Eierindens Begne lovede at holde sig efterrettelig. Under disse Forhold samtykkede Magistratens Delegerede i denne Udsættelse af Ryddeliggjørelsen.“ Her er altsaa en Eier, som selv forpligter sig til inden Udgangen af Aaret at have sin Eiendom ryddet, og det var paa den Betingelse, at han selv havde paataget sig denne Forpligtelse, at Magistratens Delegerede samtykkede i en Udsættelse til 1ste Januar. Saa kom den 1ste, og han havde alligevel ikke rørt sig af Pletten. Saa blev det nødvendigt at skride ind, og naar man saaledes er skredet ind imod en saadan vedvarende Menitens, saatales der her om Udelæggelsens Bederslyggelighed, og Alt, hvad dertil hører, man søger at sætte Følelsen i Bevægelse, hvad der ikke er mindste Anledning til. Disse Folk have faaet den Udsættelse, som kunde gives dem, man har tilfidsst ligefrem maattet ansee det for sin Pligt at gennemføre Loven, og det skete i fuld Dverreensstemmelse med Magistratens Delegerede. Naar det ærede Medlem senere har beraabt sig paa, at Magistraten ansaae Flytningen af disse Bygninger for overflødig, saa er det et Forhold, jeg slet ikke er bekendt med. Naar Magistraten tidligere har villet, at disse Bygninger skulde flyttes, saa antager jeg, at den har holdt fast derved; ialfald var det, der hentydes til, Noget, som slet ikke kunde vedrøre Statens Forhold. Jeg skal endnu i Almindelighed bemærke, at naar nu det ærede Medlem og det ærede Udvalg saa meget ønske, at denne Sag skal forlade Krigsministeriet, og naar det ærede Medlem udtalte saa megen Glæde over den Udsigt, der nu er til, at denne Sag kan komme i andre Hænder, saa indrømmer jeg, at det kan være et fuldstændig berettiget Ønske, men troer dog ogsaa det er berettiget, at tilbagefalde en lille Smule i